

ПРОТОКОЛ

№ 143

гр. Варна, 28.04.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Соня Н. Дичева
и прокурора Св. В. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Ангелина Й. Лазарова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223000600075 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:05 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **КУРНОВСКА**.

Жалбоподател-подсъдим **Ж. Д. М.**, редовно призован, явява се лично, представлява се от **адв. ОЛ. В. АТ.** от **АК – Варна**, редовно упълномощен от преди.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

АДВ. А. – Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА ОТ СЪДИЯ ЛАЗАРОВА

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

АДВ. А. – Уважаеми Апелативни съдии, от името на моя подзащитен Ви моля да отмените първоинстанционната присъда като неправилна и незаконосъобразна, и да постановите нова, с която да го оправдаете.

От анализа на мотивите на първоинстанционния съд се вижда, че същият базира своите изводи за категоричност на вината на моя подзащитен, за нейната доказаност, базира тези изводи най-вече на свидетелските показания на свид. СТ. и неговият приятел свид. П.. В мотивите си ВОС се базира на неконкретизирана някаква практика на ВКС, която най-общо казано била в посока, че след като липсва инкриминираната вещ, какъвто е и случаят по настоящия казус, а именно банкнотите, които са били предмет на престъплението подкуп, след като липсва тази вещ според първоинстанционния съд, казал ВКС, въпреки това няма пречка съответния подсъдим да бъде осъден стига останалите събрани по делото доказателства да сочат към категорично доказване на неговата вина. Естествено следва да видим какви са тези останали доказателства, на които ВОС базира своите изводи: Тези доказателства са - свидетелските показания на тези двама свидетели СТ. и П., и един видеофайл приложен по делото и изготвена експертиза, на тези доказателства съответно първоинстанционният съд базира и своите категорични изводи.

Четейки по-нататък мотивите на първоинстанционния съд не може да не направи впечатление според мен доста безкритичния и доверчив начин, по който съдът анализира и кредитира показанията на тези двама свидетели. Според мен необосновано Окръжният съд счита показанията на тези свидетели за категорично достоверни и небудещи никакви съмнения, като игнорира факта, че все пак свид. СТ. не е някакъв случайно преминаващ свидетел, който вижда някаква полицейска кола и някаква проверка, това е лице, както ВОС приема категорично в мотивите си, това е лице подложено на полицейска проверка според съда, в резултат на която проверка е констатирано, че има проблеми с техническото състояние на управлявания от него автомобил и съответно има и невръчени електронни фишове. От този момент нататък този човек според мен не би следвало да се счита за абсолютно обективен източник на информация, както е направил първоинстанционния съд, тъй като в мотивите си съдът съвсем схематично казва, че той няма никакви причини да считаме, че тези двама свидетели не казват истината, техните показания са последователни, логични и т.н., извод който според мен в конкретния случай е неправилен.

Другото доказателство, на което базира изводите си ВОС това е приложения видеофайл, подложен на съответната експертиза, която действително констатира, че в него няма никакви поправки, намеси, които да будят съмнение относно достоверността му, но така или иначе самият ОС е посочил в мотивите си нещо, което констатира и по време на съдебното заседание, че липсват в този запис период от 15 сек., в които лицето в случая

свид. СТ., което твърди, че носи инкриминираните вещи не се вижда на записа. Този факт ВОС отново, въпреки известния принцип, че всяко съмнение, всяка непълнота в доказателствата следва да се тълкува в полза на подсъдимото лице, а не в полза на обвинението, въпреки това ОС игнорира този факт отново със същите аргументи и казва, да вярно е, че 15 сек. не се вижда всъщност какво се случва и какви са действията на този свидетел, но нямаме причина да считаме, че той е некоректен, че би извършил нещо неправомерно, че не казва истината и т.н. Отново според мен извод, който е необоснован и в никакъв случай не бих могъл да нарека обективен.

Няма да се впускам пред Вас с никакви загадки, в гадаене и предположение какво е можело да се случи в тези 15 сек., в които не се вижда какво прави този свидетел, но така или иначе според мен е неправилно априори да се преценява задължително, че неговите действия са коректни и че той в тези петнадесет секунди не би направил нещо с въпросните инкриминирани вещи и т.н.

На практика пред Вас е изложен казус, в който: Първо, казус за извършване на подкуп, в който инкриминираните вещи ги няма. Второ имаме един видеозапис извършен от приятел на проверяваното лице, за което са констатирани нарушения, в който запис липсва период от 15 сек. На трето място свидетелските показания, на които по-горе се спрях на тези двама свидетели. На базата на тези доказателства според мен неправилно ВОС е направил категоричен извод за доказана вината на подсъдимия без никакво съмнение.

В този смисъл Ви моля да прецените, че вината на подсъдимия не е доказана по категоричен начин, че изводите на първоинстанционния съд в тази насока са неправилни и необосновани, да отмените постановената присъда и да постановите нова, с която да оправдаете подс. М.. Благодаря Ви.

ПОДС.М. – Уважаеми Апелативни съдии, първо не се признавам за виновен за нещо, което не съм извършил. В системата на МВР работя от 1997 г., вече 25 години. За този период съм имал дисциплинарни наказания, който не работи, той не губи, но съм имал и доста поощрения, нямал съм такива прояви, за които ме обвиняват, дори не съм си и помислил да го направя това нещо. При проверки извършени в нашите системи не намериха нищо и все още работя в системата на МВР. Това е, което мога да кажа.

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми Апелативни съдии, моля да приемете, че жалбата е неоснователна, а присъдата на ВОС е правилна, обоснована, със съответни по делото доказателства и изложени аргументи в подкрепа на извода на съда, че е осъществен съставът на чл.302, ал.1, т.1 от НК.

Считам, че доказателствата сочат на извършеното престъпление от обективна и субективна страна. Налице е съставомерно деяние като действително единственият спорен момент, който присъства в наказателното

производство е липсата на предоставените банкноти, но всички доказателства в своята съвкупност сочат, че подсъдимият е извършил това действие.

На първо място показанията на свид. СТ. и свид. П. от самото начало са ясни, непротиворечиви и последователни. Ние не можем да приемем, че тези показания са предубедени по някакъв начин защото какъв би бил полезният ефект за даването на тези показания за нещо, което не се е случило. Ако това, което се е случило не е така, те не биха имали каквато й да е полза за себе си да дават неверни показания, а да не говорим, че би имало и застрашаване от носене на наказателна отговорност. В случая същественото е, че тези показания в детайлите си съответстват, включително относно факта, че свидетелят, който е бил спрян за проверка не е имал достатъчно количество от сумата, която му е била поискана, поискал е от своя приятел, посочено е колко е поискал, каква сума да допълни и да ги даде на подсъдимия, който е казал: „Рожденик си, ще почерпиш.“, а реално датата на раждане е била различна.

Не е без значение обстоятелството, че на първо място подсъдимият спира автомобила за проверка на необозначена предварително точка, че няма запис нито от микрофони, нито от камери при положение, че техниката на автомобила е проверена и е установена като изправна. В същият момент е бил спрян свид. Р. за проверка, но тези проверки, както и на свидетелят, от който е била поискана сумата, не са отразени в отчетни форми.

Всички тези доказателства и действия на подсъдимия сочат за една привидност на проверката, от която очевидно той е целял някаква лична облага. На случилото се е бил направен видеозапис и действително липсват едни 15 сек., обаче също в наказателното производство е изяснено защо липсват тези 15 сек., това не е отклоняване на записното устройство или спирането му, а това е защото просто в този момент е бил спрян свид. Р. за проверка и така се е получило закриване на картината, която е била снимана.

Ако доказателствата се разгледат в тяхната съвкупност и в тяхната последователност считам, че следва да се достигне до извода за осъществяване състава на престъплението по чл.302, ал.1, т.1 от НК, независимо от липсата на тези банкноти, защото всички останали доказателства в тяхната съвкупност не разколебават, а напротив потвърждават този извод.

Няма да се спирам на мотивите на съда относно вида и размера на наложеното наказание, само ще маркирам, че то е съответно и моля в този смисъл да постановите Вашия съдебен акт.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС. М. – Искам да бъда оправдан и да отмените присъдата на Окръжния съд за нещо, което не съм извършил.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **11:25** часа.

Председател: _____

Секретар: _____